

απρότητος των ιδιών του ὁ ποιητὴς φαίνεται εἰς τὴν τέχνοτροπίαν του νὰ μὴ ἀνήκει εἰς οὐδεμίαν ἀπὸ τὰς ποιητικὰς σχολὰς ζήτινας ἐπὶ μακρὸν ἐκυρίαρχισαν τῆς Γαλλικῆς ποιητικῆς κινήσεως, μολοντοί ἔμπαι πρὸς τὸν Περνασισμὸν καὶ δεικνύει ὅτι ὁ Λακόντ Ντελλί καὶ ὁ Μπαμβίλ ἄφησα τὰ ἴχνη των εἰς τὸν γόνιμον ποιητὴν. Σωντά του τενα ὡς ἐκεῖνο τῆς «Ἐπιθυμίας» καθὼς καὶ οἱ στρωφίς του εἰς ἐπιγραφόμενης «Musion» ἰδιαίτερος θέλγουν, τὸ τελευταῖον μάλιστα ὅπου ὁ ποιητὴς δεικνύται τόσον μαλ' αὐτοῦ. Πιστεύομεν νὰ δώσωμεν ἐν μεταφράσει μερικὰ ἐξ αὐτῶν προσεχῶς.

LE BONHEUR DES HOMMES

Εἶνε ἓνα θεακίτιον εἰς μίαν πρῆξιν ὀφειλόμενον εἰς τὴν ὑποσχόμενῃ πολλὰ διὰ τὸ Γαλλικὸν θέατρον γραφίδας τοῦ κ. Hoger le Brun. Ὁ συγγραφεὺς εἶνε νέος καὶ εἰς τὸ ἔργον του αὐτὸ ματέδωκεν ὅλην τὴν πλῆξιν τῆς ἰδικῆς του ζωῆς. Ἡ ὑπόθεσις παρμένη ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν ζωὴν, εἶνε ἓνα ζωντανὸν ταμάριον αὐτῆς. ὁ δὲ χαρακτὴρ τοῦ ἱερέως τὸν ὁποῖον ζωογραφίζει ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ ἔργον του θέλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας των κατὸ ὅμως δὲν τὸ γνωρίζομεν.

ΒΑΣΙΩ Η ΒΑΛΑΝΤΩΜΕΝΗ

Ὁ κ. Σωτήριος Κ. Κερσεῖς εἶνε γνήσιος ἠπειρώτης καὶ τὴν πατρίδα του ἀγαπᾷ μὲ τὰ ἔθιμα τῆς καὶ τῆς τῆς τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὴν ἰσχὺν τῆς καὶ ἐνίστη τὴν ἀδυναμίαν τῆς. Τῆς πατρίδος ταύτης τὴν ζωὴν ἐγνωρίσαν — ἐντὸς αὐτῆς ἀντετάραξη — ὅλας τὰς πικρίας καὶ τὰς ἡδονάς, τοὺς πόνομα καὶ τίς χαρὰς. Καὶ μίαν ἡμέραν ἀπαράσις νὰ ὑμνήσῃ τὴν πατρίδα του γράφων ἓνα διήγημα, γραμμίνο συμφωνικὸν μὲ τὴν τεχνοτροπίαν τοῦ δεκατοῦ οὐδῶνος εἰς τὴν Γαλλίαν ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἔγραψον μυστηριώδη κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐπιστολῶν. Ἡ Βάσιω βαλαντωμένη, αὐτὸν τὸν τίτλον φέρει τὸ διήγημά του. εἶνε μίχ συγκινητικὴ καὶ πολὺ τραγικὴ διήγησις τῆς γυναικὸς τῆς Ἡπειροῦ ἢ ποῖα προσμένει τὸν ἄνδρα τῆς νὰ στρέψῃ ἀπὸ τὴν ξενιτεῖα καὶ ἡ ὅποια πεθάνει προσμένοντας τον ἀπὸ τὸν κατὸν τοῦ χωρισμοῦ. Εἰς τὰ γράμματα ταῦτα τῆς Βάσιως τὰ ὅποια ὁ διηγηματογράφος θέλει ὡς ἀληθινά, διατὶ τάχα νὰ μὴ τὸ παραδεχθῶμεν, ἀφοῦ τὸ θέλει ὁ συγγραφεὺς, ἐπαρτίσε εἰς μίαν γλῶσσαν, τὴν ὁποῖαν ἔπρεπε περισσότερον νὰ ἐπιμεληθῇ πολλὰς γραμμὰς γράμματα ἀπὸ δύναμιν καὶ ζωὴν οἱ ὅποιοι μᾶς ἔχκορον νὰ συμπονέσωμεν τὴν ἀτυχῆ ἡρώδα του. Ἐπιτίξομεν εἰς νεώτερον ἔργον του νὰ τὸν γνωρίσωμεν ἄξιον πετριώτην τοῦ Κρυστάλλου καὶ τοῦ Χρηστοθεοδασίου.

ΘΕΑΓΕΝΗΣ ΛΕΙΒΑΔΑΣ

Ἐνας ἀπὸ τοὺς κλοσσοὺς τῆς παλαιοῦς σχολῆς εἰς τὴν νεοελληνικὴν φιλολογοίαν, κριτικὸς καὶ ὑπέρμαχος ὄχι τῆς καθαραιότητος ἀλλὰ τῆς Ἀττικῆς σχεδὸν Θεαγένης Λειβαδάς ἀπέθανεν ἐν Βιέννῃ. Μὲ τὸν θάνατον τοῦ πολυγράφου τούτου λογίου ἐκλίπει μία ἀπὸ τὰς συμπαθεῖς φυσιογνωμίας αἰτίας ἀπετίλων μετὰ τοῦ Θερικίου καὶ τοῦ Βυζαντινοῦ τὴν τριάδα τῆς παρ' ἡμῶν πρὸ ἐτῶν δημοσιογραφικῆς καὶ λογογραφικῆς αἰθνητικῆς ἐν Τεργέστη. Ἡ «Κλειώ» τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ ἀρχισυντάκτης ἐπὶ πολλὰ ἔτη περιελίξει ὀλοκλήρους ἠσαυρούς τοῦ δημοσιογραφικοῦ του πνεύματος ἀπὸ τὰ ὅποια ὀστυχῶς ἔλειψεν ἡ ὀφηλοτέρα καλαισθησία. Ὁ Θεαγένης Λειβαδάς ἐγεννήθη ἐν Ληζοῦρ τῆς Καραλληνίας κατὰ τὸ 1828 καὶ μετὰ τὴν ἐγκύκλιον παιδευσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἰδικῆς πατρίδος μετέβη κατόπιν εἰς τὴν Γερμανίαν ὅπου μετὰ ἐξαστεῖς σπουδὰς εἰς τὰ πανεπιστήμια τῆς Λειψίας καὶ τοῦ Βερολίνου ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς φιλολογοίας. Κατελθὼν ἐκ Γερμανίας ἰδιόθεν ἐπὶ ἐπταετίαν εἰς τὸ ἴδιον τῆς Κερκώρας Γυμνάσιον, ὅπου δὲν ὅμως ἀπῆλθεν ἐγκατασταθεῖς εἰς τὴν Τεργέστην ὅπου διατέλεσεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη προϊστάμενος τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς Σχολῆς.

Τὰ ἔργα τοῦ Θεαγένους Λειβαδά εἶνε πολλακτῶς ἀλλ' ἐκείνα εἰς τὰ ὅποια ἔδειξεν ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ κριτικότητος του τοῦ εἶνε ἡ «Ἐισαγωγή εἰς τὴν Μελέτην τῆς Ποιήσεως», καὶ «Βιβλιοκρισία παρὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι μεταφράσεων τῆς Θείας Κομωδίας τοῦ Δάντου», καθὼς καὶ ἡ μελέτη του «Περὶ τῆς τῶν Ἑλληνικῆς Γλώσσης» γραφίδας ἐξ ἀφορμῆς τῶν «Γλωσσικῶν Παρατηρήσεων» τοῦ κ. Κόντου.

ΕΡΒΕΡΤΟΣ ΣΠΕΝΣΕΡ

Ὁ φιλοσοφικὸς αἰσμός θρησκεί ἀπὸ τινος τῶν θάνατον εἰς ἐκ τῶν μεγαλύτερων συγγράμων φι-